

Î N C H E I E R E

30 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Edineț, Dana Tropoțel și reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Oxana Reaboi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Inspectoratului de Poliție Edineț, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 22 februarie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale (în continuare – CNAS) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Edineț (în continuare – IP Edineț) cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 19 septembrie 2014 a încheiat cu Inspectoratul General al Poliției acordul-tip pentru utilizarea drepturilor asiguraților la tratament balneosanatorial nr.1737-09/14 în baza căruia entității respective i s-a repartizat biletul de tratament seria F nr.11812 la sanatoriul „Codru” pentru perioada 29 septembrie 2014-16 octombrie 2014, suma constituind 4480 de lei.

Afirmă că, în rezultatul evaluării informației privind repartizarea biletelor de tratament balneosanatorial procurate din mijloacele financiare ale bugetului asiguraților sociale de stat pentru persoanele asigurate, s-a constatat că un bilet de tratament în sumă de 4480 de lei, eliberat lui Cazacu Vasile a fost distribuit cu încălcarea pct.48 din Regulamentul cu privire la prestațiile în sistemul public de asigurări sociale pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă a asiguraților prin tratament balneosanatorial, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr.290 din 19 aprilie 2010 (în continuare – Regulament).

Susține că, Cazacu Vasile angajat al IP Edineț nu este plătitor a contribuțiilor la bugetul asiguraților sociale de stat și nu avea dreptul să beneficieze de biletul de tratament, iar biletul respectiv a fost utilizat cu încălcarea normelor juridice și a clauzelor acordului-tip, prejudiciind bugetul asiguraților sociale de stat în sumă de 4480 de lei.

Menționează că la data de 18 decembrie 2015 a expediat în adresa pîrîtului notificare cu privire la returnarea sumei, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Inspectoratul de Poliție Edineț a sumei de 4480 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 10 iunie 2016 s-a introdus în proces Inspectoratul General al Poliției în calitate de intervenient accesoriu alături de pîrîtul Inspectoratul de Poliție Edineț.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 14 iulie 2016 s-a admis acțiunea, s-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Edineț în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale suma în mărime de 4480 de lei.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, eliberarea biletului de tratament balneosanatorial lui Cazacu Vasile în sumă de 4480 de lei, a fost distribuit cu încălcarea pct.48 din Regulament și al prevederilor stipulate în acordul-tip din 19 septembrie 2014.

La fel, prima instanță a conchis că pîrîtul IP Edineț nu a probat faptul că Cazacu Vasile a întrunit cerințele prevăzute la pct.3.2 lit.f) a acordului-tip nominalizat, și anume dacă ultimul a realizat stagiul de cotizare de cel puțin 6 luni în cadrul entității, ceea ce a dus la încălcarea pct.48 din Regulament.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016 s-au respins apelurile declarate de Inspectoratul de Poliție Edineț și Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț din 14 iulie 2016.

La data de 06 februarie 2017, reprezentantul IP Edineț, Dana Tropoțel a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind interpretate eronat normele de drept material.

Relevă că, Cazacu Vasile activează în cadrul subdiviziunilor de Poliție fără întrerupere din anul 1985 și în funcția de inspector superior auto de stat al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică al IP Edineț al IGP a fost numit la 27 aprilie 2013, iar în urma examinării condițiilor și potențialilor beneficiari, au fost repartizate bilete mai multor angajați, inclusiv și lui Cazacu Vasile.

Afirmă că, în oferta nr.x-01/09-6693 din 11 iulie 2014 prezentată de CNAS nu s-a specificat care persoane pot beneficia de aceasta și respectiv se atribuia întregului sistem al Poliției, iar condițiile cu privire la realizarea drepturilor asiguraților la tratamentul balneosanatorial au fost stipulate la data de 19 septembrie 2014 în urma încheierii acordului dintre Inspectoratul General al Poliției și CNAS.

Susține că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentantului IP Edineț, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil și contradictoriu, invocînd art.26 din Codul de procedură civilă.

La data de 09 februarie 2017 reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Oxana Reaboi a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În argumentarea recursului a invocat același motive ca și în cererea de recurs depusă de reprezentantul IP Edineț, Dana Tropoțel.

Avînd în vedere faptul că, alegațiile recurenților vizează aspecte similare de legalitate a actului de dispoziție judecătorească contestat, Completul consideră oportun de a purcede la examinarea în ansamblu a admisibilității recursurilor declarate.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile pentru următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursurile au fost declarate în termen, deoarece decizia recurată a fost recepționată de recurenți la 27 decembrie 2016, fapt confirmat prin avizele de recepție DS3118046471AR și DS3118046437AR (f.d.123, 125), iar cererile

de recurs au fost depuse la data de 06 februarie 2017 (f.d.127-132) și respectiv 09 februarie 2017 (f.d.137-142), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile din recursuri precum că, Cazacu Vasile activează în cadrul subdiviziunilor de Poliție fără întreruperi din anul 1985 și în funcția de inspector superior auto de stat al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică al IP Edineț al IGP a fost numit la 27 aprilie 2013, iar în urma examinării condițiilor și potențialilor beneficiari, au fost repartizate bilete mai multor angajați, inclusiv și lui Cazacu Vasile, nu pot fi reținute, deoarece acestea poartă un caracter declarativ, nefiind probate, iar o condiție obligatorie de eliberare a biletelor este ca persoana să fie asigurată, or reieșind din pct.48 al Regulamentului, biletele se eliberează asiguraților care în entitatea respectivă au realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 6 luni, cu excepția cazurilor menționate la punctul 5 al prezentului Regulament. Totodată ce recurentul nu neagă că Cazacu Vasile nu este asigurat, se prezumă ca fapt veridic, or potrivit art.123 alin.(6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

La fel, nu pot fi reținute argumentele invocate în recursuri precum că, în oferta nr.x-01/09-6693 din 11 iulie 2014 prezentată de CNAS nu s-a specificat care persoane pot beneficia de aceasta și respectiv se atribuia întregului sistem al Poliției, iar condițiile cu privire la realizarea drepturilor asiguraților la tratamentul balneosanatorial au fost stipulate la data de 19 septembrie 2014 în urma încheierii acordului dintre Inspectoratul General al Poliției și CNAS, reieșind din aceleași raționamente descrise supra, or condițiile stipulate în acordul-tip pentru realizarea drepturilor asiguraților la tratament balneosanatorial pentru anul 2014 nr.1737-09/14 din 19 septembrie 2014 (f.d.13-16) sunt similare celor din Regulament.

Argumentele invocate de recurenți precum că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentantului IP Edineț, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil și contradictoriu, invocând art.26 din Codul de procedură civilă, nu pot fi reținute, deoarece cererea cu privire la amânarea ședinței de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată, nefiind indicate motivele amânării, or potrivit art.379 alin.(1) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului. Instanța însă este în drept să amâne ședința dacă va constata că neprezentarea este motivată.

Totodată, instanța de recurs constată că argumentele invocate în cererile de recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în apel, sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept și constituie o apreciere a probelor efectuată de recurenți, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentanții recurenților nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei

decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererilor de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentanții recurenților în cererile de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au constatat circumstanțele importante ale pricinii, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Edineț, Dana Tropoțel și reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Oxana Reaboi, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Edineț, Dana Tropoțel și reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Oxana Reaboi, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță